

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-20(60)/13/AL

Warszawa, dnia 27 grudnia 2013 r.

DECYZJA DNR-1/126/2013

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) w związku z art. 64 ust. 2, art. 55 oraz art. 60 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, Dz. U. z 2013 r. poz. 938), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego na wniosek przedsiębiorcy Konrada Wielgusa, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Konrad Wielgus w Warszawie, w sprawie umorzenia kary pieniężnej nałożonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DNR-1/71/2013 z dnia 29 lipca 2013 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umarza postępowanie administracyjne w całości jako bezprzedmiotowe.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 9 października 2013 r. przedsiębiorca Konrad Wielgus, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Konrad Wielgus w Warszawie, zwany dalej „stroną postępowania”, zwrócił się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej: „Prezesem UOKiK” lub „organem nadzoru” o odstąpienie od obowiązku uiszczenia kary pieniężnej w kwocie 1 000 zł nałożonej decyzją nr DNR-1/71/2013 z dnia 29 lipca 2013 r. Prośbę argumentował swoją trudną sytuacją materialną.

W odpowiedzi Prezes UOKiK pismem z dnia 30 października 2013 r. poinformował stronę postępowania, iż postępowanie administracyjne wszczęte z urzędu w sprawie nieudzielania Prezesowi UOKiK informacji niezbędnych do stwierdzenia czy mini rolety okienne, kolor kremowy 520, 68x150, STORE, kod EAN 5904939152036 oraz mini rolety okienne, kolor bakłażan 537, 57x150, STORE, kod EAN 5904939053722, zwane dalej: „mini

roletami” są bezpieczne zostało zakończone decyzją administracyjną nr DNR-1/71/2013 z dnia 29 lipca 2013 r.

Pismem z dnia 12 listopada 2013 r. przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania zwrócił się do Prezesa UOKiK o wniesienie stosownego wniosku do organu skarbowego o umorzenie egzekucji w przedmiotowej sprawie.

Pismem z dnia 21 listopada 2013 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, iż jej pismo z dnia 12 listopada 2013 r. nie spełnia wymogów formalnych z uwagi na brak podpisu osoby wnoszącej wyżej wspomniany wniosek. Biorąc powyższe pod uwagę, na podstawie art. 64 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267), organ nadzoru wezwał stronę postępowania do ponownego przekazania pisma z dnia 12 listopada 2013 r., podpisanego zgodnie z zasadami określonymi w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, przez osobę upoważnioną do składania oświadczeń woli w imieniu przedsiębiorcy Konrada Wielgusa, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Konrad Wielgus w Warszawie.

W dniu 2 grudnia 2013 r. strona postępowania przekazała Prezesowi UOKiK pismo z dnia 12 listopada 2013 r. spełniające wymogi formalne (odręczny podpis strony postępowania pod treścią pisma).

W piśmie z dnia 12 grudnia 2013 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami i prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Decyzją nr DNR-1/71/2013 z dnia 29 lipca 2013 r., wydaną na podstawie art. 33a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z późn. zm.), zwanej dalej: „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK, nałożył na przedsiębiorcę Konrada Wielgusa, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Konrad Wielgus w Warszawie karę pieniężną w wysokości 1 000 zł. Podstawą do nałożenia ww. kary pieniężnej było nieprzekazanie Prezesowi UOKiK wnioskowanych informacji dotyczących bezpieczeństwa mini rolet, co stanowiło naruszenie obowiązku współpracy, o którym mowa w art. 12 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Powyższa decyzja jest ostateczna, prawomocna i podlega wykonaniu.

Wniosek strony postępowania o odstąpienie od obowiązku uiszczenia ww. kary pieniężnej uznano za wniosek o umorzenie tej kary.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na podstawie przepisów art. 33a ust. 1 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów stanowią należności o charakterze publicznoprawnym, przez które rozumie się należności, których tytuł prawny wynika z władztwa państwowego dającego uprawnienia określonym organom do ustalania lub określania należności budżetowych o charakterze publicznym.

Zgodnie z treścią art. 60 pkt 7 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, Dz. U. z 2013 r. poz. 938), zwanej dalej: „ustawą o finansach publicznych”, środkami publicznymi stanowiącymi niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publicznoprawnym są m. in. „dochody pobierane przez państwowe i samorządowe jednostki budżetowe na podstawie odrębnych ustaw”.

Podstawę prawną udzielania ulg w spłacie niepodatkowych należności budżetowych o charakterze publicznoprawnym na wniosek zobowiązanego prowadzącego działalność gospodarczą stanowi art. 64 ust 2 ustawy o finansach publicznych. Ulgi te zostały natomiast określone w art. 55 tej samej ustawy i zalicza się do nich umarzanie należności publicznoprawnych w całości albo w części, odraczanie ich spłaty oraz rozkładanie na raty.

W świetle art. 64 ust. 2 ustawy o finansach publicznych właściwy organ, na wniosek zobowiązanego prowadzącego działalność gospodarczą, może udzielić ulg w spłacie zobowiązań wyłącznie z tytułu należności, o których mowa w art. 60 pkt 1-6 tej ustawy. Przepisy art. 64 ust. 2 ustawy o finansach publicznych nie przewidują możliwości udzielenia ulgi w spłacie zobowiązanemu prowadzącemu działalność gospodarczą należności, o których mowa w art. 60 pkt 7 tej ustawy, tj. dochodów pobieranych przez państwowe i samorządowe jednostki budżetowe na podstawie odrębnych ustaw. Kary pieniężne nakładane na przedsiębiorców przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 33a ust. 1 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów są tego rodzaju dochodami.

Mając na uwadze powyższe uregulowania ustawowe stwierdzić należy, że przepisy ustawy o finansach publicznych nie przewidują możliwości udzielania ulg w spłacie kar pieniężnych nakładanych przez Prezesa UOKiK na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Zgodnie z art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267), zwanego dalej: „Kodeksem postępowania administracyjnego” w przypadku, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części.

Przesłanką umorzenia postępowania na podstawie ww. przepisu jest bezprzedmiotowość postępowania „z jakiegokolwiek przyczyny”, czyli z każdej przyczyny

powodującej brak jednego z elementów materialnego stosunku prawnego w odniesieniu do jego strony podmiotowej lub przedmiotowej (wyrok NSA w Szczecinie SA/Sz 1029/97 z dnia 21 stycznia 1999 r.).

W piśmiennictwie dzieli się przyczyny bezprzedmiotowości postępowania administracyjnego na podmiotowe i przedmiotowe, te ostatnie zaś na spowodowane „faktami naturalnymi” lub zdarzeniami prawnymi. Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 18 kwietnia 1995 r., sygn. akt: SA/Łd 2424/94: „Z bezprzedmiotowością postępowania (art. 105 k.p.a.) mamy do czynienia wówczas, gdy w sposób oczywisty organ stwierdzi brak podstaw prawnych i faktycznych do merytorycznego rozpatrzenia sprawy”.

Ustawa o finansach publicznych nie zawiera podstawy prawnej do udzielania przedsiębiorcom ulg w spłacie publicznoprawnych należności pieniężnych innych niż określone w art. 60 pkt 1 – 6 tej ustawy.

Powyższe stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania jako bezprzedmiotowego na podstawie art. 105 Kodeksu postępowania administracyjnego z uwagi na brak podstawy prawnej do udzielania ulg w spłacie polegającej na umorzeniu kary pieniężnej nałożonej na podstawie art. 33a ust. 1 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Zgodnie z art. 59 § 4 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2012 r., poz. 1015 z późn. zm.) organ egzekucyjny wydaje postanowienie w sprawie umorzenia postępowania egzekucyjnego na żądanie zobowiązanego lub wierzyciela albo z urzędu. Prezes UOKiK nie znajduje uzasadnienia dla skierowania do organu egzekucyjnego tego rodzaju żądania. Należy wskazać, iż przepisy art. 59 § 1 ww. ustawy nie przewidują wśród przesłanek umorzenia postępowania egzekucyjnego trudnej sytuacji materialnej zobowiązanego. Stronie postępowania przysługuje uprawnienie do skierowania do organu egzekucyjnego żądania umorzenia postępowania egzekucyjnego.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 w związku z art. 5 § 2 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz w związku z art. 29 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, Nr 99, poz. 660, Nr 171, poz. 1206, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, Nr 223, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 157, poz. 1241, z 2011 r. Nr 34, poz. 173) oraz na podstawie art. 129 § 2 Kodeksu postępowania

administracyjnego, w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, od niniejszej decyzji stronie nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymuje:

1. Konrad Wielgus
Konrad Wielgus
ul. Nowolipki 26, lok. 27
01-019 Warszawa
2. a/a